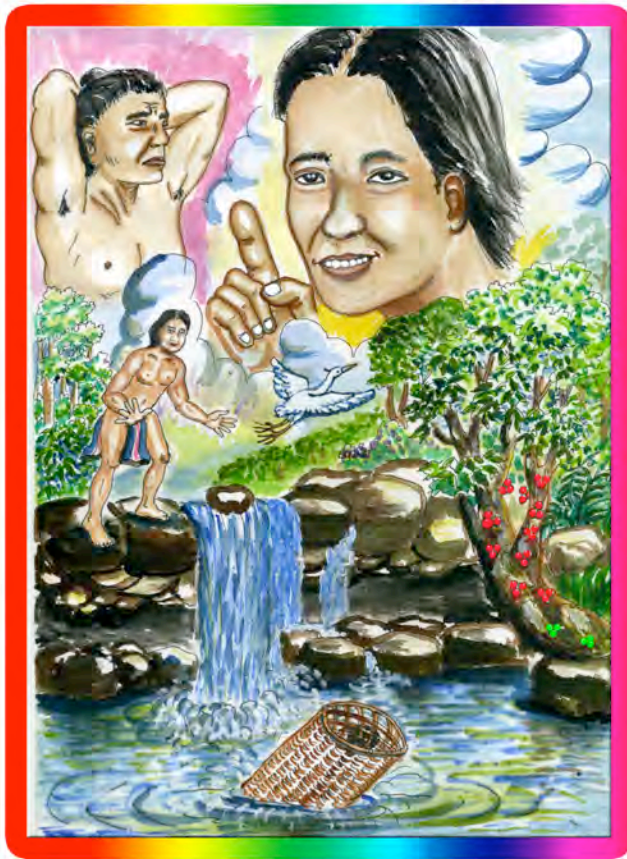

អញ្ជីសី តាណាក់ លូ ដង

រឿង តាណាក់ ដឹង ដង

និទានដោយ : លោក ជឿង សារឿន

រូបភាពដោយ លោក ពុន ឡូ

១០៤១អស

រឿង « តារណាកំ និងដង » ដែលលោកអ្នកកំពុង
កាន់អាន នៅនឹងដៃ នេះ ជា រឿងព្រេងនិទាន ដែលមានតាំង
ពីយូរលង់ណាស់មកហើយ ។ រឿងនេះ ត្រូវបានចាស់ទុំនិទាន
ប្រាប់គ្នាតៗ ពីជំនាន់មួយ ទៅជំនាន់មួយទៀត សំរាប់ជាការ
កែកំសាន្តការអផ្សុក ។

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (ICC) បានចង
ក្រងរឿងតារណាកំ និងដង ជាភាសាទំពួន ក្នុងគោលបំណង
ឱ្យអ្នកសិក្សា និងប្រិយមិត្តអ្នកអាន គ្រប់រូប បានអាន និង
ស្វែងយល់ពីគំនិតអប់រំ នៅក្នុងសាច់រឿង ដើម្បីរួមចំណែក
លើកស្ទួយ នូវវប្បធម៌ អក្សរសិល្ប៍ របស់ជនជាតិដើមភាគតិច
កុំឱ្យបាត់បង់ ។

ក្រុមការងារយើងខ្ញុំ រង់ចាំទទួលនូវមតិវិះគន់ស្ថាបនាពី
ប្រិយមិត្តអ្នកអានដោយសោមនស្សរីករាយ ។

សូមអរគុណ !

ក្រុមការងារ និតន្ទ

សមាសភាពក្រុមការងារ

អ្នកនិទាន

លោក ធៀង សារឿន

ចងក្រង និងរៀបរៀង

លោក ធៀង សារឿន និង លោក ញូវ ភួន

អ្នកគូររូបភាព

លោក ពុន ទូញ

គណៈកម្មការកែសម្រួលភាសាដើម

លោក រ៉ាង វើញ លោក ស្រែន ក្វាវ

លោក ថុង សៀវ លោក ឡាន ទិត

លោក ខៀង សុង លោក ក្វាស ទិវ

លោក ញូវ ភួន លោក ធៀង សារឿន

លោក រ៉ាយ ឡឿង លោក សែង សុពេជ្រ

លោក បេក យេក ឃិន សុខសំអឿន

និរ្មិត

លោក អេនឌ្រូ ខាសិន

អញ្ជើសើ តាណាក់ លូ មន ដង់

តាណាក់ លូ មន ដង់ អ្វី ស្រុក អន់ឌូ ហះកា ហិ
តាង គួប សោប ។ ទី ដាវ ម៉ោញ តាណាក់ ឡាំ ប៉ាត់
ហិ មន ដង់ កេះ

ណោះ អើ ជៀក
មន ដង់ ចាក សូ ។
មន ដង់ តើល ជា
« កាជីល អាញ៉ូ ក្លី
ញ ខង អាញ៉ូ អូ ទី
ពរ ទ្រុង » ។

ណាក់ ជា «ដក់កា
អិស ចៃ ឡាំ ពរ អាញ៉ូ អា ប៉ុប ចំ ចឹង សង់ » ។ កា
តាំង តាណាក់ ជា នីណោះ មន ដង់ កា ភម ។

កេះ កាប កេះ ញ៉ា អន់ខៀ ក្លីញ មន កា ចាក

តាទិច ហង ទ្រុង សូ ពៀ សូ អើ ។ ទីល ប៉ាត់ ព្រី
 អន់ខៀ អ្ន ប្រីត ទី ប៉ាញ់ញូល ម៉ោញ កាតុ កេះណោះ
 អន់ខៀ រ៉ឺឡូវ សង់ សា ។ ផះ ណោះ តាណាក់ ឡាង
 ពរ សង់ ដឹង អើ ចប់ ចាឡើល ៗ ម៉ោញ នីរ កា អូ
 ជៀក មន ដង់ សង់ លូ អើ ។ សង់ សា ផិត កេះ មន
 ដង់ កា សាឡប់ កាន់តូត ពរ សាអ៊ឹង សាំប៉ាក់ ដាត់ ៗ
 កេះណោះ រឺឡូវ តែប អន់តែប ខើយ្ហ កល់ ពីង ប៉ាញ់

ញូលី អ៊ីប ហត់ អន់ដើរ ។ ចានែក មន ដង់ ឡាយុត
 ខ្មែក រ៉ាច់ ។ តាណាក់ ជា « ចាល ឡោ ប៉ាណូស ! អ្ន
 កា ចាក ព្រី ចាក ទៀក ញ៉ា ត្រត់ អូ ទ្រុង ពរ អូ ទ្រុង
 សាអ៊ឹង ? ឡាយុត កា ដាត់ ទីល អូ ហ្លង់ តាឡាម » ។
 មន ដង់ រ៉ាយុស ខាក់ កា តាណាក់ ជា កា អែ នីណោះ
 ហះកា អែ អូ អ្ន ចឹង ប្រ័ត័ នីចម៍ ខង អែ មន ពូ ។

តាណាក់ តែប កោងកិ ជុង ផះ ចឹង ហ្លាក់
 យប ៗ ផាឌី ប៉ាញ់ញូលី ត្រូត អង់កូ អែ វីតរិវ អែ
 អ្យក់ ឡាច់ នីចម៍ អូ សាអ្នះ ដាម៍ ។ ឡែង ណោះ
 តាណាក់ ជា « មន ដង់ តង់ តាឡោះ អាញ៉ូ ឌូ!

ហែង វីត ៗ កេះ
 អា » ។ មន ដង់
 តើល ជា « អា
 ញ៉ូ អូ ទី សាម៉ុ

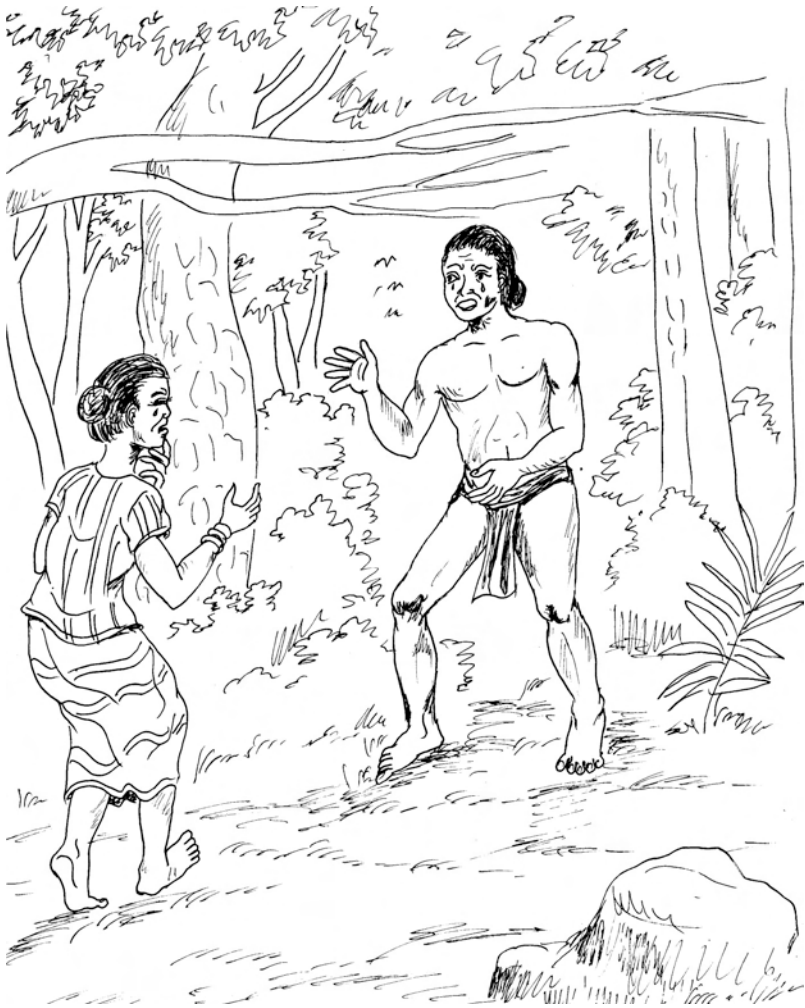
តង់ អីស អុះ ក្ដីញ ខង អាញ ឡាយុត នីអៀ » ។
 តាណាក់ កា ប្រើ មន ដង់ អ្នក សង់ ពរ អើ ។ មន
 ដង់ កា សង់ ប៉ាឡឹង ប៉ាណែន អូ ចិន រឺនរ៉ាយ លូ
 ញើ ។ តាណាក់ កា អើ ណាវ៉ូ «មន ដង់ តង់ អា
 ញ ឌូ ! យប ៗ ចឹង អូ អូ តាំងហើម កេះ អា » ។
 មន ដង់ ជា « កូម ហិ ! អាញ ចាក ណាំង ទៀក
 អែត បើត » តាណាក់ ជា « ណោះ ទៀក អាញ មន !

អីស អ្យក់ អែត ពិ »។ មន ដង់ កា អែត ទៀក សាអីន
សាពោន អូ អិត អូ ពូ ។ ឡែង ណោះ មន ដង់ កា
ប៉ាន់តិប ម៉ុះ ប៉ាញ់ញូល៍ លូ អុញ ហត់ ប៉ាញ់ញូល៍ កា
ឡាង ក្បាំង ឡឹង អង់កូ តាណាក់ ។ កេះណោះ មន
សីត រ៉ះ កា កាម៉ាញ់ តាណាក់ ជា « ណោះ ! ដា
ត់ ឡុក អីស អែ ទ្រង ហិ អា ! ក្លីញ ទ្រង ព្រី តោ ឡិ
ឡឹង អ៊ឹង ប៉ាក់ ជុង ប៉ាក់ តិ អ៊ុ កា តៅ អ៊ុ កា រ៉ុស
ហង » ។ សាត់ កាតាំង មន ដង់ រ៉ះ នីណោះ កាម៉ាញ់
តាណាក់ កា ប៉ាន់តាន ឡាំ ហៃ ចាក អន់ដើរ ញ៉ាំ អន់
ដើរ ។

ចានែក មន ដង់ អែ ឡាំ រ៉ះ កា តាណាក់ ណាវ៉ូ
ជា « ក្លីញ ! ដាត់ ឡុក អីស អែ ប៉ាត់ ព្រី អា ណោះ
ទ្រង ហិ តោ ឡិ ឡឹង ហិ ប៉ាក់ ជុង ប៉ាក់ តិ អ៊ុ កា តៅ
អ៊ុ កា រ៉ុស ហង » ។ កេះ រ៉ះ មន ដង់ កា សីត ដិត

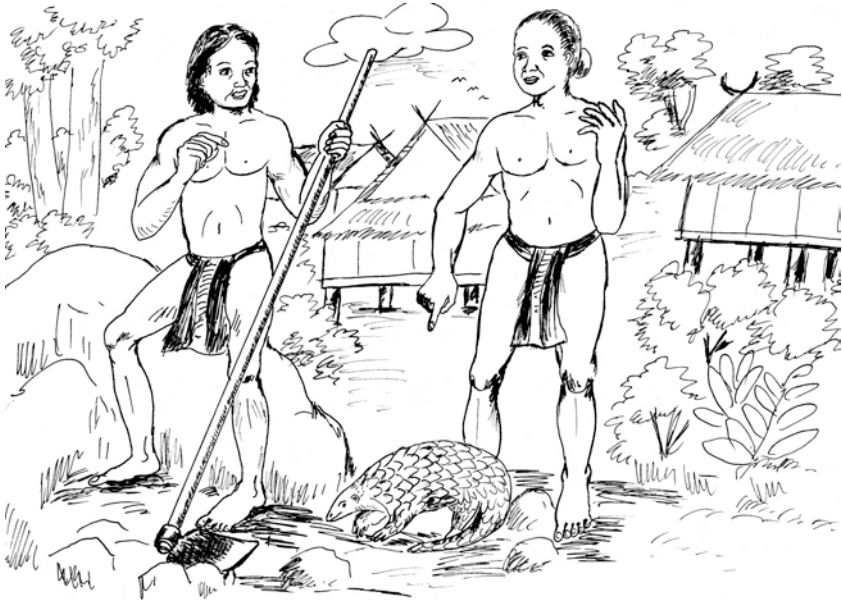
ប៉ាត់ ហី អន់ទ្រួល ។ តាណាក់ ទ្រង់ អា កា ប៉ាន់តាន
សីត ប៉ាត់ ហី ចាក អន់ដើរ ញ៉ាំ អន់ដើរ និទៅ ដេល ។
អន់ខ្មែ ក្លោ កាមាញ់ ញ៉ាំ យឹង រ៉ាហ៊ុំ ។ ផាឌី កា ចី គូប

សោប អន់តិគី ទ្រង តេះ រ៉ាតិះ « អ្ស័ ញ៉ា ត្រគ់ នី
អៀ ពិន ដាវ អា ? » អន់ខៀ កាប អញ្ចស្រំ ។
កាម៉ាញ់ តាណាក់ អំប៉ញ់ «ខ ញ៉ា អីស ញ៉ា អីស ?»
តាណាក់ តើល «ញ៉ា ហង ខង មន ដង រិះ ផា អីស
ឡិ ឡឹង ហិ ប៉ាក់ ជុង ប៉ាក់ តិ» កាម៉ាញ់ តាណាក់ រិះ
អើ ណារ៉ូ « នីណោះ ដេល អើ រិះ កា អាញ់ ។ អើ ផា
អីស ឡិ ឡឹង អ៊ឹង ប៉ាក់ ជុង ប៉ាក់ តិ ។ ញ៉ា ត្រគ់ អើ
រិះ ប៉ាឡាប កាប ប៉ាច្រាយ អន់ ច្រិ អន់ បាវ កា ពិន
នីអៀ ? » ។ តាណាក់ ផា « កាប ញ៉ា អៀង ! ពិ សីត
ប៉ាក់ ហិ ! ប៉ប ចំ ចឹង កេង អើ ណោះ » ។

អន់ខៀ ក្លោ កាម៉ាញ់ កា អ៊ូត ទៀក ម៉ាត់ ទៀក ម៉ុះ
ទ្រង ពៀ ទ្រង អើ ហង កេះណោះ អន់ខៀ សីត ។

ទីល ប៉ាក់ ហិ តាណាក់ កាឡាំ ប៉ាក់ ហិ មន ដង
កាប ផា « អិត កា អាញ់ ហង អីស ដាវ អា មន ដង!

ញ៉ា ត្រត់ អ៊ីស កាប ប៉ាច្រាយ កា ញីន ក្លោ កាម៉ាញ់
 ប៊ុច កា ឡាំ ប៉ាង៉ាត់ ឡាំ ប៉ាលីង ញីន » ។

មន ដង់ តើល ជា « នីចម៍ ចឹង ប្រត់ ក្លីញ យ៉ះ អ៊ីស
 ពីត សាប្លាត់ ក្យាត់ អន់ អាញ់ ណាំង សាឆ្លឹង សង់ សា
 តុត ផិត អន់ទ្រួល » ។ បត់ មន ដង់ ឡោម នីណោះ
 តាណាក់ កា សៀវី ។ ឡែង ណោះ មន ដង់ កា អ្សក់
 ចុក ឡាំ ចោះ កល់ ប៉ាតុល ហះ ប៉ាអច់ ហី ផាឌី ឡាច់

ប៉ាញូល ម៉ោញ កាតុ ញ៉ា ទី ប៉ាញូញូល អ៊ែ គ្រុន ឡឹង
ទុញ កេះ ។ បីបី នីណោះ តាណាក់ កា ប៊ីរ ចុក ណោះ
កា អ៊ែ ។ មន ដង់ តាំប្រ័ត ជា « អូ អូ អន់ អុះ ក្លឹញ !
ជា អាញ អន់ ចុក អា កា អ៊ីស អាញ អូ ទី សាអ៊ឹង
សង់ ហង » ។ តាណាក់ ជា « មន ! ជា អ៊ីស អន់ ចុក
កា អាញ សះ ហង សារ ពិន ពៃ » ។ មន ដង់ ជា
« ទីល នីណោះ អ្យក់ កា អ៊ីស ពិ ក្លឹញ ចុក ណោះ » ។
ទីល ប៉ាត់ ហី អ៊ីស ណាំង ចោះ កល់ ប៉ាតុល ចំ ឡាក់
តិស ឡឹង ពូ ណោះ ចឹង ទី សាណា អៀង កា អ៊ីស ។
តាណាក់ ហោក ខាក់ កា មន ដង់ អន់ ចុក ណោះ
កា អ៊ែ ។ ទីល ប៉ាត់ ហី កាម៉ាញ អ៊ែ អំប័ញ ជា « នី
ចម រ៉ាវ៉ាច រ៉ាវ៉ាង កេះ សារ ណោះ ពៃ ? តាណាក់
ជា « កេះ ៗ ខង អ៊ែ អន់ ចុក អា កា ពិន ។ ទី ចុក
អា កា ពិន អ៊ីស អូ ប៉ាណាប ហង ណាំង សាអ៊ឹង

អ្សាត» ។ កាម៉ាញ៉ូ អ៊ែ ជា « បើ កាតាំង លៅ អាញ
អ៊ែស ! ដក់កា ទី ចុក អូ ប៉ាណាប ណាំង សាអ៊ឹង
អ្សាត » ។ តាណាក់ ជា ញ៉ា ចឹង ប្រ័ត កា សាអ៊ី
អ្សាត ណោះ ! ពិន ចោះ ដឹង កល់ ប៉ាតុល លូ ចុក អា
អ៊ែ ឡាច់ សាណា អ៊ែស សា អូ ទី សាំ ។

ដាវ អន់តិត តាណាក់ លូ កាម៉ាញ៉ូ អ៊ែ កា ឡាំ
ចោះ កល់ ប៉ាតុល តិស ១ ។ ចោះ ហង អន់ខ្មែ ក្លោះ
ម៉ោញ ម៉ុត ម៉ោញ ១ ។ បត់ តាលៀយ កល់ ប៉ាតុល
ជាឌី ឡាច់ ដឹង កាញ់ចិរ លូ កាតញ់ អៀង បែក ១ ។
កាម៉ាញ៉ូ អ៊ែ

ជា « អា ហង
សាណា អ៊ែស
ជា ណោះ តា
ណាក់ ? » ។

តាណាក់ ជា « អូ ទី អុះ ! ដាវ ណោះ អើ ចោះ ឡាច់
ប៉ាញ់ញួល តាទិច ! ញ៉ា អៃ ប៉ាត់ ពិន ត្រត់ឡាច់ ដឹង
កាញ់ចិរ នីអៀ ? កូម ហិ ប៉ាណូស ។ អូ កាប អៀង
តាណាក់ កា ឡាំ អឹក កា មន ដង់ ណាវ ។ មន ដង់
កា អ៊ូ ណាំង ទ្រង ប៉ាញ៉ា អំពុះ អើ ដេល ។ ហ៊ូត អា
អើ សាន់តប់ ប្រ៉ាង ម៉ក់ ពីង អំហួវ អុញ កេះណោះ តាំ
ប្រត់ កាយ ជាឌី ប៉ប តាប៉ាង ហិន ជ្រឹត ញ៉ា ទី តាប៉ាង
អើ ឡុំ អន់ទ្រួល កេះ ។ តាណាក់ កា ប៉រ ប្រ៉ាង ម៉ក់
ណោះ កា អើ ណាវ ។ មន ដង់ ជា «អូ អ៊ូ អន់ អុះ
ក្លឹញ ! ត្រត់ កើត នីណោះ នីអៀ អន់ទៀ អិស ប៉ា
ងអាស យ៉ាល កា អាញ់ ណាវ » ។ តាណាក់ ប៉រ ឡា
លៃ ឡាឡាញ់ តាផង់ មន ដង់ អូ អន់ អូ ស្វាស ។
អន់ទ្រួល ចឹង អន់ មន ដង់ ជា «ទីល ប៉ាត់ ម៊ុរ អិស
ឡុំ ពីង អំហួវ អុញ ទី តាម ត្រោ ម៉ាំង កេះហិ ណោះ

ចឹង ទី តាប៉ាង ហ៊ាន រ៉ាតិស »។ បតី ទី ប្រ៉ាង ម៉ក់ តា
 ណាក់ កា សាប ពុត ប៊ុច អីក ។ បតី ទីល ប៉ាត់ ហិ តា
 ណាក់ កា រ៉ះ សារ ប្រ៉ាង ម៉ក់ កា កាម៉ាញ់ អែ កេះ
 ណោះ អន់ខ្មែ ឡាំ ម៉ុរ លូ ឡាំ ប្រ៉ាង ម៉ក់ ពីង អំបូ
 វ អុញ ។ ដាវ ណោះ មន ដង់ កា ឡាំ ម៉ុរ ដេល ភ្លើ
 យីត ណាំង ទ្រង ប៉ាញ៉ា ណារ៉ូ ខង អែ អ្ន អន់តត់ ជា
 សារ អន់ខ្មែ ក្លឹញ មន ណោះ អូ ងាយ សះ អុះ ។
 ទុញ ម៉ាំង ក្លាំង ដាវ អន់តីត ឡឹង ណោះ អន់ខ្មែ ក្លោ
 កាម៉ាញ់ កា ឡាំ ម៉ុរ កាយ ហៃ ប្រ៉ាង ម៉ក់ ភ្លើ អ្យក់
 តាប៉ាង ប្រើត សាអ៊ឹង សង់ ។ កាយ កា អន់ខ្មែ ហង
 ជ្រុ បើ ជ្រុ ៗ ឡាច់ ហួត គិត តាកុល កា អែ អូ ប៊ប់
 តាប៉ាង ។ តាណាក់ ជា « យើយ! ដាត់ ទៅ ៗ ហង
 ពិន ចុប ម៉ោម មន ដង់ អា វេ! កូម ហិ អែ
 ណោះ »។

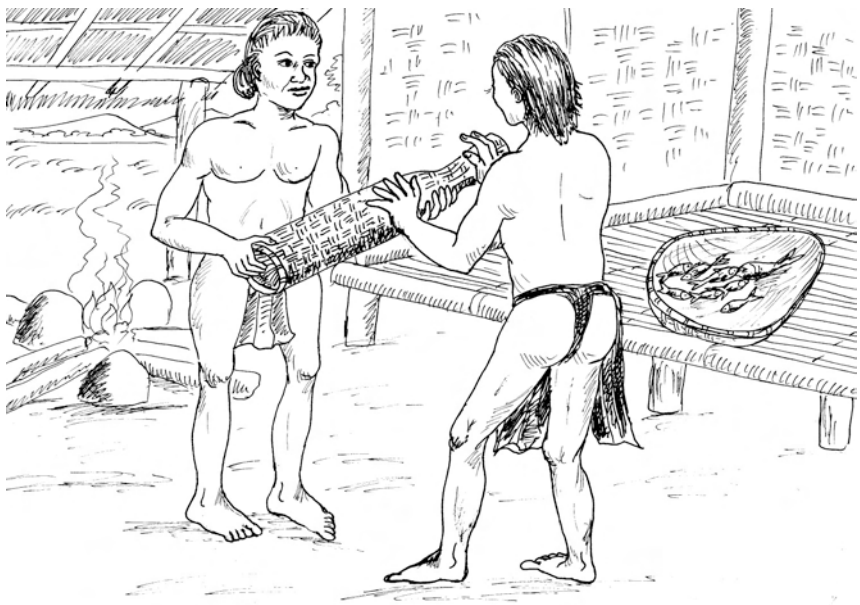

តាណាក់ ឡាំ ប្រើត កា មន ដង់ ណាវ៉ូ ប៉ាត្រីង ដាវ
ណោះ មន ដង់ ផោត ឡាំ មីរ ។ ទីល ប៉ាត់ តោ ត្រត់
ផះ មន ដង អ្នែ អ្សក់ ឡាច់ កា ឡឹង ប៉ាម ។ តាណាក់
កា ស្វាស ពុត ប៉ុច អីក កេះណោះ អើ អំប៉ញ់ ជា
« ឡើក ចំ អីស ទីម ប៉ាម ដាត់ ត្រត់ កា អៀង ។ អា
មន ? » ។ មន ដង់ ជា « ប៉ាម អា អូ ត្រត់ ទីម ឡាក់
កា ប៉ាម ពិន ដោច ដាច អុះ ក្លីញ » ។ តាណាក់ ជា

«និចម៍ ពូ ទីម អើ អូ ត្រត់ ទីម ពីង ទៀក ?» ។

មន ដង់ ជា « សារ ណោះ អូ អូ រ៉ះ អុះ ក្លិញ ! អន់ទៀ
អីស ប៉ាលៅ ទីល ពូ តោ ពូ អា អើ អូ ដាត់ អុះ » ។

តាលាក់ ជា « ដក់ កា អីស រ៉ះ អាញ់ ឡាប់ ជា អូ រ៉ះ
លូ ញើ អុះ » ។ ឡែង ណោះ មន ដង់ កា ប៉ាឡាច់
ប៉ាញ៉ា ទី ប៉ែង ម៉ះ អើ ហង អើ ជា « ញ៉ា ចឹង អោន
កា ណោះ ក្លិញ ! ប៉ាម អា ពិន ប៉ាកុះ ដឹង អុញ តិស ។

កេះណោះ តាទៀ អើ ហះ អុញ ទុញ ៗ អើ ឡាច់ កា
អើ ទៅ ឡូត » ។ កាតាំង នីណោះ តាណាក់ កា ប៊ុរ
ប៉ាម ណោះ កា អើ ផះ ណោះ មន ដង់ តាំប្រ័ត អូ
អន់ ។ តាណាក់ ជា « បះ មន ជា អិស អន់ ប៉ាម
ណោះ កា អាញ់ សះ ដោះ ហង សារ ពិន ពៃ » ។
មន ដង់ តើល « អាញ់ អូ សៀ អិស កេះ ! នីណោះ
ហង អិស ជា អន់ទ្រួល ពៃ ញ៉ា ជៃ សះ សារ ។
តាណាក់ ជា « ជា អិស អន់ កាណាក់ អា ណាវ៉ូ សះ
តាទិច ហង មន » ។ ឡែង ណោះ មន ដង់ កា អន់
ប៉ាម កា តាណាក់ ចុះ ចាយ តាទិច ។

ទីល ប៉ាត់ ហី តាណាក់ កា ប្រើ កាម៉ាញ់ អើ
សាំងក្រម អុញ តិស ៗ ។ កាម៉ាញ់ អើ ជា «ញ៉ា អិស
ចឹង ប្រ័ត កា អុញ តាណាក់ ? » តាណាក់ ជា « អាញ់
ចឹង តាទៀង ប៉ាម ម៉ាត់ ឡាច់ កា កា ពិន » ។ កាម៉ា

ញ៉ូ អើ ជា « ញ៉ូ ត្រគ់ ជា តាឡេង ប៉ាម ឡាច់ កា នីច
 ម៉ អា ?អីស ប្រះ ព្រី តាវ អន់តាវ តាណាក់ ? » ។ តា
 ណាក់ ជា « ចុះ សាំងក្រម អុញ លូ អាញ៉ូ អា ជា ប៉ិច
 កា ឆីត រ៉ាច់ ញ៉ូ កាប អីក ចិន កា អាញ៉ូ នីណោះ » ។
 ឡេង ណោះ អន់ខ្មែ ក្លោ កាម៉ាញ៉ូ កា សាំងក្រម អុញ
 ហើង តិស ៗ ជាឱ អុញ សា ប៉ាម ឡឺត សា ទីល
 អន់តូល បើក អន់ខ្មែ ទិ អ៊ែត ។

សារ ណោះ ប្រើគ៍ អន់ តាណាក់ ហើង ហាវ ពុត
ប៊ុច អីក កា មន ដង់ ខាក់ ។

តារ កាំលី តាណាក់ កា អ្សក់ ដាវ ហ្វឹង ១ ឡាំ
ប្រើគ៍ កា មន ដង់ ។ ទីល ប៉ាត់ តោ ត្រគ៍ ផះ មន ដង់
កាប លូ សែម គក ។ មន ដង់ ផា

-«គក ដាវ យ៉ាង៍ មុរ អាញ៉ូ អែត អិស តាវ ពូ
អែត ហោត» គក តើល «ត្រក » ។

-អិស តាវ ពូ តូង៍ ព្រឹយ ហោត គក តើល
«ត្រក » ។

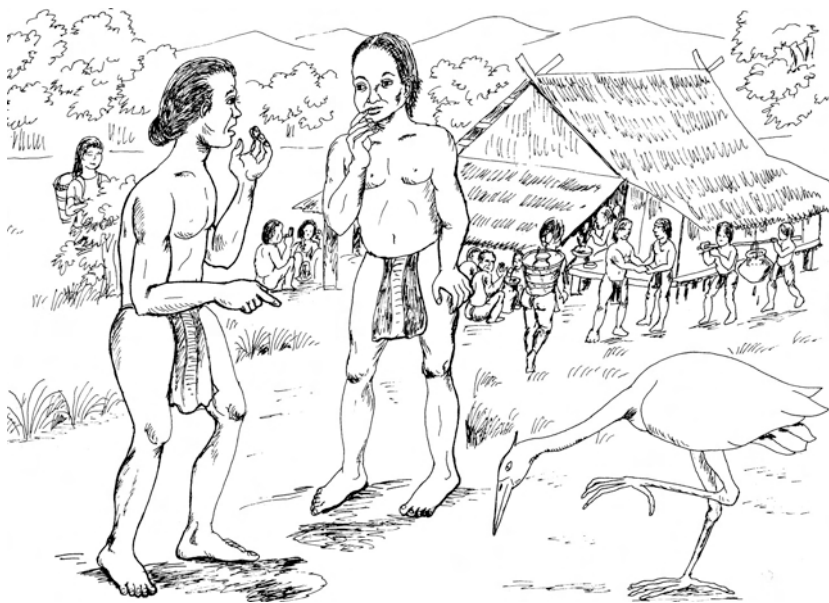
-ហី ក្លិញ តាណាក់ អិស ជែ រះ កា ដាត់ ហោត
ទីល អែ ឡាំ ប៉ាត់ អា កេះ គក តើល «ត្រក » ។

ឡែង ណោះ សែម គក ប៉ាវ កា អែ ហង ឡឹង ហី ម៉ោ
ញ ប៉ាត់ ហី ម៉ោញ ញ៉ា ទី អែ រះ អន់ឡួល កេះ ។ តា
ណាក់ ផា « អន់ កា អាញ៉ូ គក អិស ណោះ មន »។

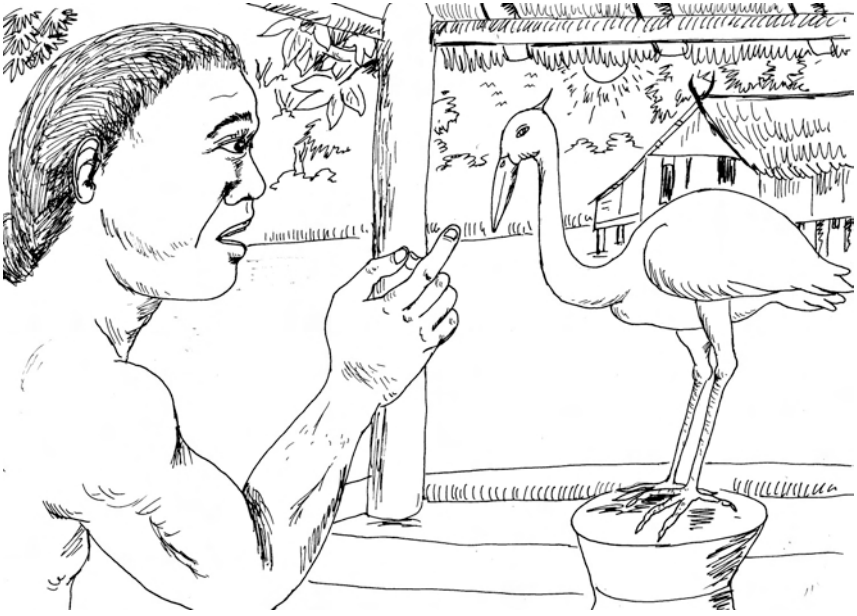
មន ដង់ ជា « អូ អូ អន់ កេះ ក្លិញ ខង កាណាត់ ញ៉ា
កា អាញ់ អន់ ទិ កា អិស កេះ អ្នែ ដឹង គក អា ហង
ប្រ័ត័ ទីច ប្រ័ត័ គួង អាញ់ » ។ តាណាក់ ជា « ជា អិស
អូ អន់ សែម គក ណោះ កា អាញ់ សារ ពិន អ្នែ កាឌី
ពិន អ្នែ ហង មន » ។ កាតាំង តាណាក់ ជា នីណោះ
មន ដង់ ជា « ជាណោះ ដាវ អា អិស ឡាំ អែត ម៊ុរ
អាញ់ ម៉ាត់ អិស លូ អ្សក់ គក អា កា អិស រ៉ាយ៉ោះ ។

ដាវ ណោះ តាណាក់ កា ឡាំ អែត ម៊ុរ មន ដង់
តាទិច ហង ជាឌី អែ ប៊ីប៊ី ពូ ឡាំ អែត ទីប ក្រាត់ ទីប
សាស្តា អៀង រ៉ាដុំ រ៉ាដៃ ។ តាណាក់ អូ ហ្គាក់ អែត
អូ ហ្គាក់ សង់ លូ កាំឡាំង កា អែ អ្នែ ប៊ុច កា សែម
គក ។ ប៊ីប៊ី នីណោះ មន ដង់ កា អន់ គក កា តាណាក់
កេះណោះ រ៉ះ ជា « ក្លិញ សែម គក អា កា អិស កេះ
អិស អូ ប៉ាណាប ហង រ៉ះ តាវ កាំឡាំង អែត លើ តាវ

ជៀក ប្រគំ ង៉ារ ណោះ ង៉ារ អា អិស ក្បាត់ ងើយ
 ប៉ាត់ ម៊ុរ កា ដាត់ ហង » ។ បត់ ទី គក កេះ តាណាក់
 កា សិត ប៉ាត់ ហី រ៉ះ កាម៉ាញ៉ូ អែ ។

តាម ព្រា ដាវ ឡឹង ណោះ តាណាក់ កា យិត
 អែត ប្រគំ ប្រះ ម៊ុរ និទៅ ដេល ។ អែ ប្រើ គក តាវ ពូ
 អែត រ៉ះ កា ពូ តូង់ ព្រឹយ អោះ ទៀក លូ ប្រគំ ពរ

សាអ្នង ។ ផះ ណោះ គក តើល «ត្រក» ។

-អីស រ៉ះ ត្រីប ហី ដៃស ហោត ! គក តើល

« ត្រក » ។

-អីស រ៉ះ តាទិច ណី ! គក តើល «ត្រក» ។

-អំលី ញីន ឡាំ ម៊ុរ អន់ទ្រួល ណី ! គក តើល

«ត្រក» ។

តាណាក់ ទី ពុត ហោក ខាក់ កា សែម គក អ្ន

សាំយ៉ាង ប៉ានីរ អ៊ែ អន់តត់ រ៉ះ អ៊ែ យីត ជា ដាវ យ៉ាង
ទី ប៉ាណូស អៀង ចឹង ឡាំ អែត សង់ ម៊ែ អ៊ែ ។

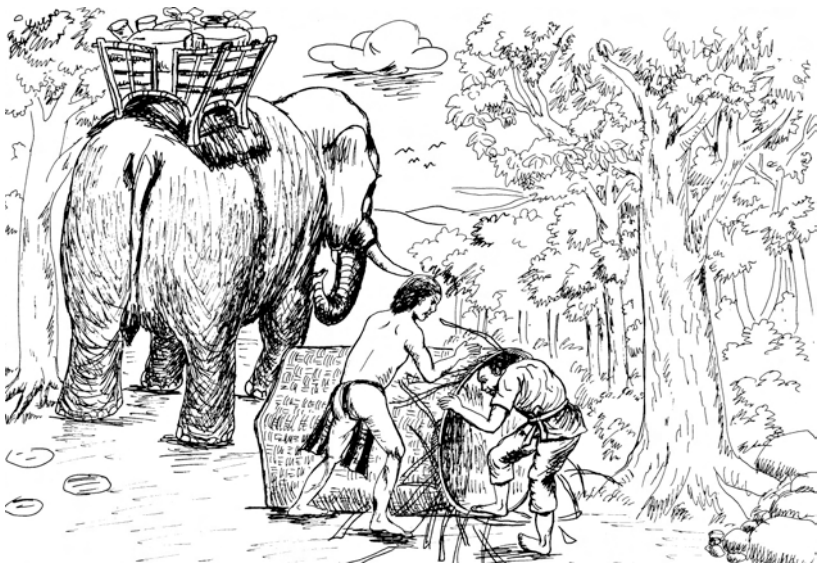
តារ កាំលី អន់ខៀ ក្លោ កាម៉ាញ់ កា ឡាំ ម៊ែ ផុង
ម៉ាង ភៀ ណាំង ណោះ ណាំង អា ឡាក់ អន់ខៀ តង
កាន កាណុង កាន អែត ។ អន់ខៀ អ្វៃ ក្យាត់ ឡឹង
កាំលី ទីល ដាវ សិ អូ ប៉ប៉ ពៀ ទីល ម៊ែ អន់ខៀ ។
តាណាក់ ហាវ ពុត បិច អ៊ឹក ហឹក ។ ទីល ប៉ាត់ ហិ អ៊ែ

រ៉ូប ប្រឹះ គក ពីង អញ្ចុដុង ហិ ។

តារ កាំលី តាណាក់ ឡាំ រ៉ូប មន ដង់ ចែត កា
ណុង ពុង កត់ ក្រាញ កេះណោះ គុត យីត ចឹង ប៉ាឡិ
ពីង ទៀក តាំងលេ ជាឌី ទីល អន់តិក់ ទ្រង តាណា
ក់ កាតាំង បិច អិត រ៉ាច់ អៃ កា ឡើះ មន ដង់ ហះ
ទ្រង ។ មន ដង់ ជា « ទីល អិស ក្រាត់ តាំងកង់ អិស
អច់ ចាំងហាយ្ក ដៃស អន់ទៀ បោ ទីល អាញ ។ » ។
តាណាក់ កា អច់ ចាំងហាយ្ក តាទិច ហង ។ ប៉ាត្រឹង
ដារ ណោះ ទី ប៉ាណូស ជិះ រ៉ាវើះ ឡាំ ប្រូ រ៉ាស ចាក
យួង ទ្រង ណោះ ។ មន ដង់ កា ឡោម តាំឡា រ៉ាវើះ
ណោះ ជា « ដៃ ជា ដៃ ញ៉ា មី អិស តង់ រ៉ិស អាញ ឌូ
ពូ ចឹង ប្រឹក បាប អាញ ប៉ាឡិ ពីង ទៀក ។ ជា អិស
ចៃ តង់ អាញ អាញ កេះ ទិច អិស កាតាម » ។
តាំងឡា រ៉ាវើះ តាប៉ាប អៃ កា ជីរ រ៉ិស មន ដង់ ឡាច់

ឡើង ពុម្ព កេះណោះ អែ ជា « ចុ ញ៉ា បើ ហាវ ជិះ
 រ៉ាវើះ លូ អាញ់ » ។ មន ដង ជា « កូម៍ អាញ់ សិត
 អ្យក់ គន កាម៉ាញ់ អន់ទ្រួល តះ ! ញ៉ា អ្ន ចាក ម៉ោញ
 ដូរ » ។ តាំងឡា រ៉ាវើះ ជា « ញ៉ា បើ សិត អ្យក់ អាញ់
 កូម៍ ហះ អា » ។ មន ដង ជា « អូ ចៃ ! អន់ទ្រៀ អីស
 ចាក អ្នាត អាញ់ ! កិញអៀ ហត់ អីស កូម៍ អាញ់
 កាណុង ពុម្ព អា ណោះ អាញ់ ចឹង សៀ ប៉ែត » ។
 តាំងឡា រ៉ាវើះ កា ម៉ុត តាទិច ហង សោប ជាឌី មន

ដងកត់ ក្រាញ ពុង
 កេះណោះ ជិះ រ៉ា
 រើះ សីត លើយ ។

កាប ឡឹង

តាណាក់ ទ្រុង អា
 អើ សីត ឡឹង អិត
 រ៉ាច់ កា អ្សក់ គុត
 ពុង ណោះ ណាវ៉ូ ។

ប៉ាណូស កាណុង

ពុង អ្សត កា អើ ប៉ាឡិ កាណុង ទៀក កា ខំ សាំប៉ត់
 កាប គីរ ឡាវ កាប គីរ ញ៉ា ហះកា តាណាក់ អូ សៀ ។
 អំប៉ុង ឡឹង ណោះ តាណាក់ ជា « ឡាកោ ចឹង តៅ
 កេះ ខំ ណាំង ប៉ាញ៉ា កាប ឡាវ កាប ញ៉ា យ៉ះ អិស
 កាប នីចម៍ កា អាញ៉ូ អូ ចុមម៉ោម អិស កេះ កើត

ហៃ ម៉ាត់ ក្បាត់ អែត ទៀក ម៉ាត់ ផិត រ៉ាច់ អ៊ីស ងល់
១ ណោះ ។

ទីល ប៉ាត់ ទៀក តាណាក់ កា ប៉ាឡិ ប៉ាណូស កា
ណុង ពុង ផ្លុង ទុកព្រុក ទុកប្រាក់ ឡុង ជីវ លើយ ប៉ាត់
អន់តេ ។ តាណាក់ សីត ប៉ាត់ ហិ ប៊ីប៊ី មន ដង់ តាប្លូ
ប៉ាត់ ហិ កេះណោះ ទី រ៉ាស អំប៉ាស អៀង ណឹង តិត ។
អែ កា កាតីន កាណុង ពុត « អាញ ប៉ាឡិ ពីង អង់

ឡង់ ជ្រុ អប់ ប្រះ ជា ញា ត្រត់ អ្នែ រុីស អ៊ី ? អំបាំង
ឡឹង ណោះ ទី រ៉ាស អៀង ប៉ារ៉ូ » ។ តាណាក់ អូ ទី ពុត
អ៊ែ កា ប្រត់ ត្រាំម្លុះ ត្រាង់ ម៉ាត់ ឡាំ អំប៉ញ់ លូ មន
ដង់ ជា « រ៉ាស ឡឹង ចំ អ៊ីស អ្ន ប្រត់ ទី អៀង ៗ អា
មន ? » ។ មន ដង់ ជា « រ៉ាស អំប៉ាស កាណុង ទៀក
ចារ អ៊ីស ប៉ាឡិ អាញ់ ពែ ហង ក្លិញ ។ ជា អ៊ីស ប៉ាឡិ
ហះ ចារ ជ្រុ ឡឹង ណោះ ហើង ខាក់ ចឹង អៀង » ។
សាត់ កាតាំង នីណោះ តាណាក់ កា ទី ពុត ប៊ុច ទី រ៉ាស
ឡាក់កា មន ដង់ ដេល ។ » ។

អន់តីត ឡឹង ណោះ តាណាក់ កា ប្រើ មន ដង់
ប៉ាឡិ អ៊ែ ពីង ទៀក កៀ អន់ ទី រ៉ាស អំប៉ាស ។ មន
ដង់ ជា « អាញ់ អូ ចៃ អុះ ក្លិញ ត្រត់ អូ ទី រ៉ាស កា
អ៊ីស អន់ទៀ អ៊ីស បាំងអាស យ៉ាល កា អាញ់ » ។ តា

ណាក់ ជា « យ៉ះ ទី អូ ទី ប៉ាឡិ សាត់ លួង អែ អាញ
អូ ប៉ាំងអាល កា អិស អុះ មន » ។

មន ដង់ កា ប្រើ តាណាក់ ម៉ុត កាណុង ពុង
កេះណោះ អែ កត់ ក្រាញ នីទៅ ដេល ។ តាណាក់
ជា « អិស ប៉ាឡិ ពីង ចារ ជ្រុ ៗ ដេល អែ ម៉ាត់ ទី
រ៉ាស អៀង កា អាញ » មន ដង់ ជា « អ៊ិះ អាញ ចឹង
ណាំង ហៃ អង់ឡង់ ជ្រុ ៗ ដេល ក្លឹញ » ។ ឡែង
ណោះ មន ដង់ កា ប៉ាឡិ ក្លឹញ អែ កាណុង ទៀក ផ្លង់
ទុកព្រុក ទុកប្រាក់ ។ មន ដង់ តាប៉ាប កា តាណាក់ ផិ
ត អែត ទៀក អែ កា រៃ អ្យក់ តាណាក់ ហារ ប៉ាត់
គោក ។ ផះ ណោះ ហង តាណាក់ សាទីរ ឡាកោ អូ
អន់តត់ ជា អែ យច ។ អែ កាប ជា « មន ដង់ ដាត់
កេះ អិស ទី ពុត ក្រាត់ ចៃ តង់ អាញ អន់ រ៉ាវ៉ាច់ ឡឹង
ទៀក ។ ជា អិស រ៉ូរ ទ្រង ពិន ទី សារ អិស អូ បត់ ចឹង

តង់ អាញ់ អុះ ប៉ាត្រីង កា អីស ទី ពុត អ្ន តាប៉ាប ។
មន ដង់ ជា « អាញ់ កា យច ដេល ក្លីញ ! អាញ់ ប៉ា
ញ៉ា កា អីស លើយ ដេល ។ សារ ណោះ យច ឡាច់
ឡឹង អាញ់ ខង អាញ់ ប្រ័ត បាប អីស អន់ទ្រួល ។
ផះ ពិន ទី សារ ជា អីស អូ ទី ប៉ាញ៉ា អីស តៅ កា អា
ញ់ កេះ ។ ពិន ក្លីញ មន អ្នាត សារ ណោះ គិត អៀ
ហង ។ ប៉ាត់ ម៉ាត់ ពិន ត្រត់ ប្រ័ត ដឹង សារ ដាត់
ម៉ោញ តង់ ម៉ោញ ម៉ោញ អន់តត់ កា ម៉ោញ ។

**អញ់សើ អា ពូ បិច អន់រត់ រះ កា ពិន ជា
« ទី សារ ត្រត់ រះកេះ ដាត់ ៗ ដៃ អ៊ឹង ពីត សាប្លាត ប្រ័ត
អន់ សារ កើត ហ៊ឹង តិស ហ៊ឹង រ៉ាល »**

សៀវភៅរឿង និទាន « **តារាង និងដំបូង** » ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី២ ចំនួន ១៥ ក្បាល

ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០១២

បើចង់បានព័ត៌មានបន្ថែម

សូមទាក់ទងតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ

អង្គការសហការ(ICC)

Tel: 023215200/023213310

ឬ

P.O.BOX890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel:075974029

Email: ride_pm@icc.org.kh

,ride_layout@icc.org.kh

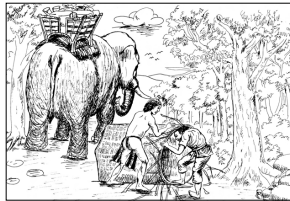
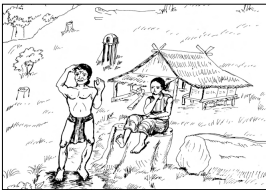
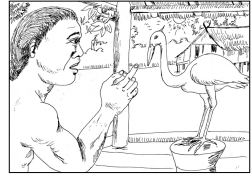
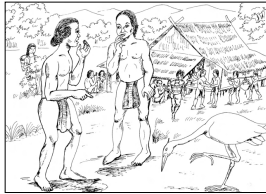
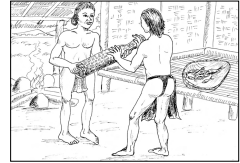
This Tampuan legend Book was written in the Tampuan

Language . First printing 15 copies, March 2012 .

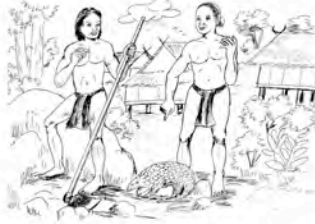
For more information or copies, contact the address

above

រូបភាពសង្ខេបសាច់រឿង

រូបភាពសង្ខេបរឿង

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា
International Cooperation Cambodia
P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia
Tel: 092-469-934 / 075-974-029
info@icc.org.kh
<http://www.icc.org.kh>

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.